

[Knud Kristensen.]

derne. Jeg vil blot endnu en Gang understrege, at i alle de Taler, som er holdt, er der ikke nævnt et eneste Eksempel paa, at der efter denne Lov er fældet Domme, som man kan gaa ud og kritisere over for Offentligheden og sige: Der kan man se, hvad det fører til. Og naar man saa siger: Ja, men alle de Domme, som nu er fældet, og som er berettigede, vilde ogsaa kunne fældes efter den Lovgivning, der bestod i Forvejen — saa har man jo ikke anført Skygge af Bevis derfor. Det er en almindelig Paastand, som de Herrer slynger ud uden at have ringeste Begreb om, hvorvidt den er rigtig eller ej. Og hvis den nu var rigtig, hvorfor ivrer de da saa stærkt imod Loven? Saa er den jo kun overflødig. Men det er jo ikke det, der er Hovedmotivet. Man mener, at den endogsaa er skadelig. Den højtærede Handelsminister siger, at den er ikke klar nok, den er ikke koncis nok, der er Tale om et Skøn. Dertil vil jeg sige: Ja, men hvis man er enig i Princippet, lad os saa samarbejde om at faa den mere bestemt affattet. Men det vil de Herrer jo ikke.

Jeg spørger den højtærede Handelsminister, om det ikke ogsaa gælder andre Love, at der, naar der er Tale om Udmaaling af Straffen, tillægges Domstolene et meget vidtgaaende Skøn. Da vi havde Loven til Behandling i sin Tid, anførte jeg en lang Række Eksempler baade fra almindelige Love og fra selve Straffeloven, og saa vidt jeg husker, var der ikke en af de ærede Modstandere af Loven, der kunde anføre noget som helst derimod. Endogsaa i selve Straffeloven er der jo i meget høj Grad brugt Udtryk, hvorefter — saaledes som disse Udtryk maa forstaas efter dansk Sprogbrug — Afgørelsen, ogsaa skønsmæssig Afgørelse, netop henlægges til Domstolene.

Det ærede Medlem Hr. Knud Hansen sagde, at Beviset for, at denne Lov var en Klasselov, var det, at Arbejdsgiverne aldrig blev dømt. Jeg skal dertil sige, at det er for saa vidt ikke noget Bevis, for Spørgsmaalet er, hvad de har gjort, hvad det er for Handlinger, de har foretaget, men for øvrigt var det jo slet ikke rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Knud Hansen sagde, for jeg oplyste netop, at ved en af disse Domme var en Arbejdsgiverforening blevet dømt. Det ærede Medlem Hr. Knud Hansen henviste til en Sag fra Kolding, men han maatte jo indrømme, at denne Sag slet ikke var kommet for Domstolene, saa den kan da ikke anføres som Bevis for, at Domstolene har dømt forkert. Naar Parterne blev

forligt i Forvejen, hvad var der saa at gaa til Domstolene efter?

Det er jo ret karakteristisk, at det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen, som i denne Sag er enig med Socialdemokratiet og med Regeringen i det hele taget, nu siger, at en af Ankerne mod denne Lov var, at et enkelt Medlem i Samfundet kunde gaa til Domstolene og faa sin Ret. Det Udtryk brugte han. Ja, men er det ikke derfor, vi har Lovene, er det ikke dertil, vi har Domstolene? Jeg har ikke forstaaet det bedre. Det ærede Medlem sagde endvidere, at medens denne Lov havde været gældende, havde den forhindret Organisationerne i at foretage visse Handlinger, de ellers vilde foretage. Ja, men det er da ogsaa en Anbefaling for Loven. Det vil jo i Virkeligheden sige, at Loven har virket forebyggende. Det ærede Medlem er altsaa imod Loven, men vi synes, at det er det rigtige i et ordnet Samfund, at Domstolene ogsaa har noget at skulle have sagt med Hensyn til Ret her i Landet.

Formanden: Jeg henstiller til efterfølgende Talere at undlade at anvende Udtrykket „beskidte Motiver“. Det er ilde lydende.

Boeck-Hansen: Den højtærede Handelsminister takkede Socialdemokraterne og de Radikale for deres Tilslutning til dette Forslag; derimod takkede Handelsministeren ikke Kommunerne for deres Tilslutning, og det kan jeg saa godt forstaa, for det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen aabenbarede jo, hvorfor i hvert Tilfælde han saa gerne vilde have denne Lov ophævet: saa skulde der bruges Midler, som man ikke maatte bruge før, og da det er uberettigede Midler, man ikke har kunnet bruge, saa ved vi altsaa, at man nu vil til at bruge saadanne Midler.

I øvrigt sagde den højtærede Handelsminister, at han for sin Del ønskede Loven ophævet, fordi der var saa megen Uklarhed ved den. Ja, det er vel med Hensyn til Bedømmelsen af, hvad der er berettiget eller uberettiget. Jeg ved nu ikke, om der er faldet nogen Dom, som man kan sige er gaaet over Grænsen for, hvad der er berettiget. Vilde man sætte skarpere Skel, kunde man gøre det ved at ændre Loven.

Men det, jeg spurgte om, var, om der var nogen positiv Aarsag til, at man vilde ophæve denne Lov, og dette fik jeg desværre intet Svar paa. Jeg ved nok, at det ærede Medlem Hr. Steen henviste mig til at læse i en hel Del Rigsdagstidender, men jeg har